

Sygn. akt VII U 955/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2019 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: sekr. sądowy Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2019 r. w Warszawie
sprawy B. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy
na skutek odwołania B. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 28 stycznia 2016 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 955/18

UZASADNIENIE

B. R. w dniu 2 marca 2016 r. złożył odwołanie
o decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 stycznia 2016 r.
znak: (...)na mocy której organ ten odmówił
mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem
przy pracy. Odwołujący oświadczył, że nie zgadza się ze skarżoną decyzją,
gdyż w wyniku wypadku oraz doznanego wówczas urazu lewego oka
do dnia dzisiejszego na to oko nie widzi mimo poddania się operacji narządu wzroku. W ocenie odwołującego nie
jest on w stanie podjąć jakiegokolwiek pracy ze względu na wzrok, gdyż nie widzi. Odwołujący wniósł o pozytywne
rozpatrzenie jego odwołania (odwołanie k. 2 a.s.).

Precyzując swoje stanowisko pismem z dnia 30 marca 2016 r. odwołujący podkreślił, że utrata wzroku w lewym
oku jest nieodwracalna, a proces chorobowy ma charakter dynamiczny i bierze w nim udział wiele różnych schorzeń
takich jak przewlekły obrzęk plamki, blizna naczyniówkowo-siatkówkowa oraz obwodowa przewlekłe odwarstwienie
siatkówki. Odwołujący wskazał, że znajduje się pod stałą kontrolą lekarzy okulistów i przeszedł już 7 operacji oka.
Organ rentowy mając na uwadze jego niepełnosprawność wysłał go na kurs szkoleniowy kasjera kasy fiskalnej, co
odwołujący uznał

za irracjonalne ze względu na swój stan zdrowia. Zakwestionował również przeprowadzone przez komisję lekarską ZUS badanie, wskazując, że lekarze komisji badali mu brzuch zamiast narząd wzroku (pismo z dnia 30 marca 2016 r., k. 9 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 8 marca 2016 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie organ rentowy powołał się na stosowne przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych regulujących warunki uzyskania renty z tytułu niezdolności do pracy i wskazał, że w związku ze złożonym przez odwołującego wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy został skierowany na badania przez komisję lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 30 grudnia 2015 r. uznała, iż nie jest on niezdolny do pracy. Mając na względzie treść art. 107 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy oparł swoje rozstrzygnięcie na orzeczeniu komisji lekarskiej i odmówił odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wobec wskazanych okoliczności organ rentowy uznał skarżoną decyzję za prawidłową i zgodną z prawem (odwołanie k. 3 a.s.).

Postanowieniem z dnia 22 marca 2016 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu okulistyki celem ustalenia, czy ubezpieczony jest całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy, a jeżeli tak to czy niezdolność ta powstała w związku z wypadkiem przy pracy, któremu odwołujący uległ w dniu 30 maja 2011 r. oraz czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeśli okresowa to na jaki okres (postanowienie z 22.03.2016 r. k. 6 a.s.).

Biegły sądowy lekarz specjalista z zakresu okulistyki dr n. med. R. S. rozpoznał u odwołującego jednooczną wynikającą z praktycznej ślepoty oka lewego po przebytych przed 5 laty urazie tego oka i kilkakrotnym leczeniu operacyjnym. W sporządzonej po badaniu opinii biegły wskazał, że po zakończonym leczeniu odwołującego rokowanie odzyskania użytecznego widzenia okiem lewym jest niepomyślne. W ocenie biegłego wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do wykonywania pracy, może pracować i wykonywać wszelkie czynności na stanowiskach dla osób jednoocznych, jednakże nie może pracować w wyuczonym i wykonywanym przed 5 laty zawodzie mechanika samochodowego (protokół badania z 12.05.2016 r. k. 17 a.s., opinia biegłego okulisty z 12.05.2016 r. k. 18 a.s.). Opinia biegłego nie została zakwestionowana przez odwołującego.

W wyroku z dnia 13 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie oddalił odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 28 stycznia 2016 r., znak: (...) W uzasadnieniu wyroku z dnia 13 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy zważył, że odwołujący był badany przez biegłego sądowego okulistę, który stwierdził, iż mimo ograniczenia sprawności organizmu nie jest osobą niezdolną do wykonywania pracy, gdyż może pracować i wykonywać wszelkie czynności na stanowiskach przewidzianych dla osób jednoocznych, a ponadto doszło do przekwalifikowania zawodowego umożliwiającego wykonywanie mu w pełnym wymiarze czasu pracy wyżej wskazanych prac. Sąd I instancji doszedł do przekonania, że skoro więc postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie, w tym niekwestionowana przez odwołującego opinia biegłego, nie potwierdziło niezdolności ubezpieczonego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, to należało stwierdzić, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 stycznia 2016 r. znak:(...) była prawidłowa.

W dniu 21 września 2016 r. B. R. wniósł apelację wskazując, iż z uwagi na stan zdrowia jego możliwości przekwalifikowania się zawodowego są ograniczone, zaś z zaleceń lekarskich wynika konieczność unikania nadmiernych wysiłków fizycznych. W ocenie apelującego decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o wysłaniu go na kurs szkoleniowy była irracjonalna wobec faktu, iż zatrudnienie go na stanowisku kasjera z jednym okiem nie jest możliwe. Apelujący wniósł o ponowną analizę jego sprawy i przywrócenie mu renty w związku z wypadkiem przy pracy oraz wskazanie szkolenia przewidzianego dla osób jednoocznych niemogących wykonywać prac fizycznych.

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygnaturze akt III AUa 1241/16 w wyroku z dnia 21 czerwca 2018 r. uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w

Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (wyrok Sądy Apelacyjnego z dnia 21 czerwca 2018 r. k. 68 a. s.).

W uzasadnieniu wyroku Sąd II instancji zważył, iż Sąd I instancji oparł swoje rozstrzygnięcie wyłączenia na opinii biegłego okulisty, a w szczególności na jednym jego sformułowaniu, że odwołujący mimo ograniczenia sprawności organizmu nie jest osobą niezdolną do wykonywania pracy. Sąd Apelacyjny podkreślił, że co najmniej częściowa utrata zdolności do pracy zarobkowej oznacza obiektywne pozbawienie danej osoby możliwości zarobkowania w zawodzie zgodnym z posiadanymi kwalifikacjami. Ocena "zawodowa" - ustalenie czy w świetle stwierdzonych przez biegłego ograniczeń medycznych, osoba ubezpieczona może wykonywać prace zgodne z kwalifikacjami czy też nie, należy do sądu. Sąd Apelacyjny wskazał, że należy przy tym pamiętać, że podjęcie jakiejkolwiek prostej pracy, w sytuacji, gdy ubezpieczony utracił zdolność do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, nie oznacza przekwalifikowania warunkującego odzyskanie zdolności do pracy zarobkowej, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i nie stanowi przeszkody do uznania częściowej niezdolności do pracy, w rozumieniu art. 12 ust. 3 (...). Możliwość przekwalifikowania w kontekście art. 12 ust. 3 oznaczać może albo przekwalifikowanie w ramach posiadanych już kwalifikacji albo zdobycie nowego zawodu. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 15 września 2006 r., w sprawie o sygn. akt I UK 103/06, OSNP 2007/17-18/261 (LEX nr 303877), ubezpieczony może być uznany za częściowo niezdolnego do pracy gdy zachował zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (np. wymagającej niższych albo niewymagającej żadnych kwalifikacji), lecz jednocześnie utracił w znacznym stopniu zdolność do wykonywania pracy, do której posiada kwalifikacje.

Sąd Apelacyjny wskazał, że Sąd I instancji przyjmując za prawidłową opinię biegłego, z której wynikało, że ubezpieczony nie może pracować w wyuczonym i wykonywanym zawodzie mechanika samochodowego, nie ustalił jakie ewentualnie kwalifikacje posiada ubezpieczony. Bezspornie odwołujący się odbył kurs na kasjera kasy fiskalnej, ale samo odbycie kursu nie oznacza, że nabył nowe kwalifikacje. Z opinii biegłego wynika ponadto, że ubezpieczony może wykonywać prace przeznaczone dla osób jednoocznych, jednakże ani z opinii nie wynika, ani Sąd tego nie ustalił, jakie są to konkretnie prace i czy ubezpieczony ma do nich kwalifikacje. Nie ustalił nawet czy osoba jednooczna może wykonywać zawód kasjera kasy fiskalnej, chociaż ubezpieczony od początku procesu kwestionował celowość takiego przeszkolenia z uwagi na swoją jednooczność (wyrok wraz z uzasadnieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 czerwca 2018 r. k. 68 – 83).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy na rozprawie w dniu 21 stycznia 2019 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty medycyny pracy: celem ustalenia: czy odwołujący się jest zdolny czy też całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności po przekwalifikowaniu się, ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności, w szczególności po wypadku, któremu uległ w dniu 30.05.2011 r. przy uwzględnieniu charakteru schorzenia - utrata widzenia w lewym oku, uwzględnienia kwalifikacji odwołującego się, tj. wykształcenie technikum – mechanik samochodowy i ukończony kurs kasjera fiskalnego w szczególności czy odwołujący biorąc pod uwagę kwalifikacje i stan zdrowia jest zdolny do wykonywania pracy fizycznej i czy jest to zdolność czasowa, czy okresowa, jeśli okresowa to jaki okres (postanowienie o dopuszczeniu dowodu k. 105 a.s.).

Biegły w opinii wskazał, że odwołujący w dniu 30 maja 2011 r. doznał w wyniku wypadku przy pracy urazu oka lewego. Wynikiem urazu jest praktyczna ślepotą oka lewego i wynikająca z niej praktyczna jednooczność. Za okres potrzebny do adaptacji do jednooczności uznaje się 1 rok. Jednooczność u opiniowanego powstała w 2011 r. Od 2014 r. stan narządu wzroku pozostaje stabilny. Jednocześnie biegły wskazał, że ze stanu narządu wzroku wynikają przeciwwskazania do pracy na wysokości, pracy przy maszynach w ruchu. Po uwzględnieniu tych przeciwwskazań opiniowany jest zdolny do wykonywania pracy zarobkowej. Biegły wskazał także, iż dopóki stan narządu wzroku będzie pozostawał stabilny opiniowany będzie zdolny do pracy (opinia sądowo lekarska biegłego lekarza z zakresu medycyny pracy k. 121 – 123 a.s.).

Odwołujący na rozprawie w dniu 21 października 2019 r. złożył zastrzeżenia ustne do opinii wskazując, iż jest rozczarowany, iż opinię wydawał internista a nie okulista i że nie zostało zbadane to co powinno. Ponadto odwołujący

nie zgodził się z opinią w zakresie w jakim wskazywała, iż prawym okiem odwołujący się widzi dobrze. Opinia ta wydana została na podstawie badań z 2016 r. Odwołujący nie zgodził się także ze stwierdzeniem praktycznej jednooczości.

Na rozprawie w dniu 21 października 2019 r. odwołujący zgłosił wniosek o powołanie kolejnego dowodu z opinii biegłego sądowego okulisty, natomiast pełnomocnik organu rentowego wskazywał, iż wniosek jest spóźniony. Sąd postanowił oddalić powyższy wniosek dowodowy (protokół rozprawy z dnia 21 października 2019 r. - k. 143).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. R. obecnie ma 45 lat i z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Od 1 września 2012 r. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą (...), B. R. z siedzibą w W.. W ramach działalności odwołujący pracował jako mechanik samochodowy i prowadził jednoosobowo warsztat naprawy samochodów (dokumentacja w aktach organu rentowego – okoliczność bezsporna, zeznania odwołującego k. 104 - 105).

W dniu 30 maja 2011 r. około godziny 12:00 podczas wykonywania naprawy samochodu klienta marki S. (...) w swoim warsztacie odwołujący doznał urazu lewego oka w dniu. Do wypadku doszło podczas odkręcania śruby kluczem typu (...) skrzyni biegów samochodu – doszło do wyszczerbienia klucza i odprysk wpadł odwołującemu w lewe oko. Niezwłocznie po doznanym urazie B. R. został przyjęty na ostry dyżur w Szpitalu im. (...) w W.. W szpitalu stwierdzono, że w wyniku urazu narządu wzroku doszło do perforacji rogówki, zaćmy powikłanej oraz wylewu krwi do ciała szklistego. Hospitalizacja trwała w okresie od 30 maja 2011 r. do 7 lipca 2011 r. W trakcie jej trwania z lewego oka odwołującego usunięto metaliczne ciało obce będące odpryskiem z klucza, przeprowadzono również zabiegi operacyjne w postaci usunięcia soczewki z wszczepem soczewki sztucznej, witrektomię, laseroterapię oraz szycie rany drążącej rogówkę (protokół k. 5 a.r. tom (...), dokumentacja medyczna załączona do akt organu rentowego, opinia biegłego okulisty z 12.05.2016 r. k. 18 a.s.).

W dniu 15 września 2011 r. B. R. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 21 listopada 2011 r. organ rentowy przyznał odwołującemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Prawo do renty przysługujące odwołującemu było przedłużane na mocy kolejnych decyzji organu rentowego, w efekcie czego odwołujący pobierał świadczenie rentowe do dnia 31 grudnia 2014 r. (wniosek o rentę z 15.09.2011 r. k. 7 i następne a.r., decyzje ZUS o przyznaniu/przedłużeniu prawa do renty: z 21.11.2011 r. k. 43 a.r., z 09.10.2012 r. k. 50 a.r., z 27.12.2013 r. k. 107 a.r.).

W 2012 r. doszło do odwarstwienia siatkówki w oku lewym (dokumentacja medyczna załączona do akt organu rentowego, opinia biegłego okulisty z 12.05.2016 r. k. 18 a.s.).

W związku ze stanem zdrowia narządu wzroku odwołujący był po wypadku jeszcze kilkakrotnie hospitalizowany i poddawany zabiegom operacyjnym – w sierpniu 2012 r., w listopadzie 2013 r. oraz w styczniu 2014 r. Mimo kilkakrotnego poddania odwołującego zabiegom operacyjnym oraz leczeniu farmakologicznemu nie uzyskano poprawy widzenia lewym okiem z powodu powstania blizny siatkówki (opinia biegłego okulisty z 12.05.2016 r. k. 18 a.s.).

W trakcie postępowania zainicjowanego na wniosek odwołującego o ponowne ustalenie prawa do renty z dnia 9 września 2014 r. lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 3 października 2014 r. orzekł o celowym przekwalifikowaniu zawodowym odwołującego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie. Na tej podstawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił przyznania odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i decyzją z dnia 4 grudnia 2014 r. przyznał mu prawo do renty szkoleniowej na okres od 1 grudnia 2014 r. do 31 maja 2015 r. Na wniosek odwołującego przysługujące mu prawo do renty szkoleniowej zostało przedłużone do 30 listopada 2015 r. (wniosek o rentę z 09.09.2014 r.

k. 113 a.r., orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 03.10.2014 r. k. 117 a.r., decyzje ZUS z 13.011.2014 r. k. 113 a.r. i z 04.12.2014 r. k. 147 a.r., decyzja ZUS o przedłużeniu renty szkoleniowej k. 163 a.r.).

W trakcie pobierania renty szkoleniowej w okresie 11-14 sierpnia 2015 r. B. R. odbył kurs kasjera-sprzedawcy z obsługą kasy fiskalnej zorganizowany przez Urząd Pracy (...) W. (zawiadomienie o przebiegu procesu przekwalifikowania zawodowego k. 171 a.r.).

W dniu 26 października 2015 r. B. R. złożył do organu rentowego kolejny wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek o ponowne ustalenie renty k. 175-176 a.r.).

W toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym odwołujący został skierowany na badanie do lekarza orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 9 grudnia 2015 r. uznał odwołującego za zdolnego do pracy. W wyniku wniesienia sprzeciwu odwołujący został skierowany na badanie do komisji lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 30 grudnia 2015 r. potwierdziła ocenę stanu zdrowia odwołującego wydaną przez lekarza orzecznika. W oparciu o powyższe Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 28 stycznia 2016 r. skarżoną decyzję znak: (...) na mocy której odmówił odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 09.12.2015 r. k. 177 a.r., orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 30.12.2015 r. k. 179 a.r., skarżona decyzja ZUS z 28.01.2016 r. k. 185 a.r.).

Od powyższej decyzji organu rentowego B. R. złożył odwołanie inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie k. 2 a.s.).

Postanowieniem z dnia 22 marca 2016 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu okulistyki celem ustalenia, czy ubezpieczony jest całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy, a jeżeli tak to czy niezdolność ta powstała w związku z wypadkiem przy pracy, któremu odwołujący uległ w dniu 30 maja 2011 r. oraz czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeśli okresowa to na jaki okres (postanowienie z 22.03.2016 r. k. 6 a.s.).

Podczas badania odwołującego w dniu 12 czerwca 2016 r., po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną załączoną do akt sprawy biegły sądowy lekarz specjalista z zakresu okulistyki dr n. med. R. S. rozpoznał u odwołującego jednooczną wynikającą z praktycznej ślepoty oka lewego po przebytych przed 5 laty urazie tego oka i kilkakrotnym leczeniu operacyjnym. W sporządzonej po badaniu opinii biegły wskazał, że po zakończonym leczeniu odwołującego rokowanie odzyskania użytecznego widzenia okiem lewym jest niepomyślne. W ocenie biegłego wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do wykonywania pracy, może pracować i wykonywać wszelkie czynności na stanowiskach dla osób jednoocznych, jednakże nie może pracować w wyuczonym i wykonywanym przed 5 laty zawodzie mechanika samochodowego (protokół badania z 12.05.2016 r. k. 17 a.s., opinia biegłego okulisty z 12.05.2016 r. k. 18 a.s.).

Na rozprawie w dniu 21 stycznia 2019 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty medycyny pracy: celem ustalenia: czy odwołujący się jest zdolny czy też całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności po przekwalifikowaniu się, ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności, w szczególności po wypadku, któremu uległ w dniu 30.05.2011 r. przy uwzględnieniu charakteru schorzenia - utrata widzenia w lewym oku, uwzględnienia kwalifikacji odwołującego się, tj. wykształcicie technikum – mechanik samochodowy i ukończony kurs kasjera fiskalnego w szczególności czy odwołujący biorąc pod uwagę kwalifikacje i stan zdrowia jest zdolny do wykonywania pracy fizycznej i czy jest to zdolność czasowa, czy okresowa, jeśli okresowa to jaki okres (postanowienie o dopuszczeniu dowodu k. 105 a.s.).

Biegły w opinii wskazał, że odwołujący w dniu 30 maja 2011 r. doznał w wyniku wypadku przy pracy urazu oka lewego. Wynikiem urazu jest praktyczna ślepota oka lewego i wynikająca z niej praktyczna jednoocznosc. Za okres potrzebny do adaptacji do jednoocznosci uznaje się 1 rok. Jednocznosc u opiniowanego powstala w 2011 r. Od 2014 r. stan narzadu wzroku pozostaje stabilny. Jednoczesnie biegly wskazał, że ze stanu narzadu wzroku wynikaja przeciwwskazania do pracy na wysokoosci, pracy przy maszynach w ruchu. Po uwzględnieniu tych przeciwwskazani opiniowany jest zdolny do wykonywania pracy zarobkowej. Biegly wskazał takze, iż dopoki stan narzadu wzroku bedzie

pozostawał stabilny opiniowany będzie zdolny do pracy (opinia sądowo lekarska biegłego lekarza z zakresu medycyny pracy k. 121 – 123 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację medyczną zawartą w aktach sądowych, aktach rentowych ubezpieczonej, a także w oparciu o dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów. Autentyczność zgromadzonych dokumentów i ich zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła zastrzeżeń, w związku z tym Sąd uznał dokumenty za pełnowartościowy materiał dowodowy. Sąd, jako materiał kluczowy dla rozstrzygnięcia sprawy uznał opinie powołanych biegłych sądowych, w szczególności opinie biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy, którą uznał za wiodącą, albowiem dowód ten pozwolił na dokładne określenie konsekwencji doznanego urazu a w szczególności wskazał, na ograniczenia w wykonywaniu pracy zawodowej wynikające z doznanego urazu. Dokonując oceny opinii biegłego Sąd doszedł do przekonania, że opinia ta jest kompleksowa, rzetelna, obszerna. Biegły dokonał całościowej i wszechstronnej analizy stanu zdrowia ubezpieczonego w oparciu o wszystkie źródła informacji zawarte w aktach i w sposób jasny i precyzyjny sformułował wnioski końcowe tej opinii. Biegły ponad wszelką wątpliwość wskazał, że schorzenia występujące u odwołującego nie powodują u niego niezdolności do pracy. W ocenie Sądu opinia te uściśliła także opinię biegłego okulisty, który wskazał, iż odwołujący może wykonywać wszelkie czynności na stanowiskach przewidzianych dla osób jednoocznych poprzez wskazanie, iż istnieją przeciwwskazania do pracy na wysokości oraz pracy przy maszynach w ruchu. Zdaniem biegłego z zakresu medycyny pracy po uwzględnieniu tych przeciwwskazań opiniowany jest zdolny do wykonywania pracy zarobkowej.

Jednocześnie wskazać należy, wobec zarzutu odwołującego, iż badanie zostało przeprowadzonego przez lekarza internistę, który do opinii przyjął badania okulistyczne z 2016 r., że biegły dokonuje oceny stanu zdrowia na dzień wydania zaskarżonej decyzji. Jeżeli od tego czasu nastąpiło zdaniem odwołującego pogorszenia jego stanu zdrowia to nic nie stoi na przeszkodzie aby wystąpił ponownie o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Z tego też powodu ustalenia poczynione przez biegłych Sąd przyjął za własne, albowiem opinie wydane zostały w oparciu o obiektywne wyniki badań odwołującego. Podkreślić również należy, że biegli lekarze orzekający w niniejszej sprawie są specjalistami w swoich dziedzinach, posiadającymi bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe. W ocenie Sądu, zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do wydania orzeczenia.

W tym stanie rzeczy Sąd na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. oddalił wniosek odwołującego z dnia 21 października 2019 r. o powołaniu kolejnej opinii biegłego sądowego okulisty. Wskazać należy, iż odwołujący nie kwestionował opinii biegłego okulisty, a wszelkie wątpliwości co do możliwego podjęcia przez odwołującego charakteru pracy zostały wyjaśnione przez biegłego medycyny pracy. Ponadto zaznaczenia wymaga, że w niniejszym postępowaniu przeprowadzono dowody z dwóch opinii biegłych o specjalnościach z różnych dziedzin medycyny. Wszelkie okoliczności sporne dotyczące aktualnego stanu zdrowia odwołującego zostały więc wyjaśnione w stopniu wystarczającym dla rozstrzygnięcia sprawy, a dalsze prowadzenie postępowania dowodowego było w takim stanie rzeczy bezprzedmiotowe i prowadziłyby do bezzasadnego wydłużenia postępowania. Warto w tym miejscu podkreślić, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 15 lutego 1974 r. (sygn. II CR 817/73) do dowodu z opinii biegłego nie mogą mieć zastosowania wszystkie zasady prowadzenia dowodów, w szczególności art. 217 § 1 k.p.c., a zatem sąd nie jest obowiązany dopuścić dowodu z opinii kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia nie jest korzystna dla strony.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie B. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddziału w W. z dnia 28 stycznia 2016 r. znak: (...) było niezasadne i podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy w związku z wypadkiem

przy pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej z mocy art.17 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy - niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 27 sierpnia 1997 r. wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego w dalszym ciągu istnieje niezdolność do pracy w związku z powyższym wypadkiem.

W celu zweryfikowania ustaleń organu rentowego w przedmiocie istnienia u ubezpieczonego niezdolności do pracy Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu okulistyki i medycyny pracy dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony nie jest osobą niezdolną do pracy. Biegły sądowy z zakresu okulistyki wskazał, iż od dnia wypadku odwołujący pozostaje w praktyce osobą jednooczną, gdyż nie może w sposób skuteczny korzystać z lewego narządu wzroku. Jednocześnie biegły w sposób jednoznaczny wskazał, że odwołujący mimo ograniczenia sprawności organizmu nie jest osobą niezdolną do wykonywania pracy, gdyż może pracować i wykonywać wszelkie czynności na stanowiskach przewidzianych dla osób jednoocznych. Natomiast biegły sądowy z zakresu medycyny pracy wskazał, że wynikiem urazu doznanego przez odwołującego jest praktyczna ślepota oka lewego i wynikająca z niej praktyczna jednooczność. Biegły wskazał przy tym, iż za okres potrzebny do adaptacji do jednooczności uznaje się 1 rok. Jednooczność u opiniowanego powstała w 2011 r. Od 2014 r. stan narządu wzroku pozostaje stabilny. Biegły wskazał, że ze stanu narządu wzroku wynikają przeciwwskazania do pracy na wysokości, pracy przy maszynach w ruchu. Po uwzględnieniu tych przeciwwskazań opiniowany jest zdolny do wykonywania pracy zarobkowej. Analizując powyższe opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez lekarzy specjalistów z zakresu okulistyki i medycyny pracy, a ponadto poprzedzone były analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinie są spójne i wzajemnie się uzupełniają. W ocenie Sądu argumentacja biegłych jest przekonująca i nakazuje w pełni uznać wnioski płynące ze złożonych opinii.

Nie ma wątpliwości, że stan zdrowia odwołującego w przeszłości stanowił podstawę do przyznawania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Bezsprzeczne jest, że organ rentowy przyznawał odwołującemu powyższe świadczenie okresowo od początku grudnia 2011 r. do końca tego miesiąca w roku 2014, a odwołujący świadczenie to pobierał. Orzeczeniem z dnia 3 października 2014 r. lekarz orzecznik ZUS orzekł o celowym przekwalifikowaniu zawodowym odwołującego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie oraz brak pozytywnych rokowań co do poprawy widzenia w oku lewym, co skutkowało przyznaniem odwołującemu prawa do renty szkoleniowej na okres od 1 grudnia 2014 r. do 30 listopada 2015 r., które to świadczenie odwołujący również pobierał, a także do skierowania odwołującego na szkolenie zawodowe na stanowisku kasjera-sprzedawcy z obsługą kasy fiskalnej. Odwołujący się przez rok korzystał z renty szkoleniowej, w tym czasie w okresie od 11-14 sierpnia 2015 r. odbył kurs kasjera-sprzedawcy z obsługą kasy fiskalnej zorganizowany przez Urząd Pracy (...) W.. Wskazać należy, iż społecznym przeznaczeniem renty szkoleniowej jest umożliwienie osobie niezdolnej do pracy w dotychczasowym zawodzie przekwalifikowanie się i uzyskanie takich kwalifikacji zawodowych, które przy jej stanie zdrowia pozwolą na wykonywanie zatrudnienia. W okolicznościach niniejszej sprawy doszło do rzeczywistego umożliwienia nabycia odwołującemu nowych kwalifikacji prowadzących do przekwalifikowania zawodowego. Jak wynika z wniosku o przedłużenie renty szkoleniowej skierowanego przez Urząd Pracy (...) W. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jego uzasadnieniem była konieczność uprzedniego wydania opinii przez lekarza medycyny pracy i skierowania ubezpieczonego na wybrane szkolenie. Natomiast z zawiadomienia o przebiegu procesu przekwalifikowania zawodowego wynika, iż ubezpieczony ukończył kurs obsługi kasy fiskalnej, zaś przebyte szkolenie umożliwia mu wykonywanie pracy w charakterze kasjera – sprzedawcy. Okoliczność, iż odwołujący się, jak sam

wskazał podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 21 stycznia 2019 r. nie szukał pracy jako kasjer, nie oznacza, iż praca na takim stanowisku nie jest możliwa w jego wypadku, a jedynie jak podnosił – niesatysfakcjonująca finansowo. Wskazać należy, iż o ile tylko praca ta nie będzie pracą na wysokości i pracą przy maszynach w ruchu, wówczas odwołujący będzie zdolny do jej wykonywania. Dostrzec w tym miejscu należy, iż praca na stanowisku kasjera - sprzedawcy charakteryzuje się różnymi warunkami pracy w zależności od branży handlowej, konkretnego sklepu czy rodzaju sprzedawanych towarów. Zaś jedynie od odwołującego zależy, czy znajdzie taką pracę, która będzie dla niego finansowo satysfakcjonująca.

Skoro więc postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie, nie potwierdziło niezdolności ubezpieczonego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, to należało stwierdzić, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 stycznia 2016 r. znak: (...) była prawidłowa. Stąd też odwołanie B. R. podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., o czym też orzeczono w sentencji wyroku.

Z. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem (...)

KM